

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. április 15.
Húsvét 2. vasárnapja

Személyes találkozás

A húsvét utáni vasárnapon, amelyet Boldog II. János Pál pápa szándéka szerint az Isteni Irgalmasság vasárnapjaként ünneplünk meg, Szent Tamás apostolról hallottunk.

Tomás nem volt jelen akkor, amikor apostoltársainak megjelent a feltámadt Jézus. Amikor a többiek elmondják neki a történeteket, ő nem akar hinni nekik, nem elégszik meg tanúságtételükkel, hanem határozottan kijelenti, hogy ő addig nem fog hinni, amíg személyesen nem találkozik Jézussal, és kezével meg nem érintheti sebhelyeit. Abból a szempontból teljesen érthető hitetlensége, hogy a Krisztussal való kapcsolatát nem a többiek vallomására, hanem a személyes találkozással szeretné alapozni. Érthető, hiszen mi is pontosan ugyanerre vágyunk: személyesen szeretnénk

találkozni Jézussal, s erre a találkozásra szeretnénk építeni egész keresztény életünket.

A személyes találkozás jelentőségéről így ír XVI. Benedek pápa: „A keresztény élet kezdetén nem egy erkölcsi döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy sze-

méllyel, aki életünknek új horizontot, s ezáltal meghatározott irányt ad” (Deus caritas est 1.).

A személy, akivel találkozunk, Jézus Krisztus. A cél, amely felé Jézus elindít bennünket, az örök élet. Az örök életben találkozhatunk majd az irgalomban gazdag Istennel.

Az irgalmas Atya

Mai világunkban sok olyan emberrel találkozhatunk, akik nem értik az irgalmasság fogalmát.

Úgy gondolják, hogy valakivel irgalmasságot gyakorolni és valakinek megbocsátani emberi gyengeséget, megalkuvást vagy gyávaságot jelent. Az ilyen emberek inkább erősnek mutatják magukat, s arra hivatkoznak, hogy képesek megvédeni az igazságosság elvét, azaz a jóknak jutalmazás, a rosszaknak büntetés jár. Közben elfeledkeznek arról, hogy az igazságosság végsőigig való érvényesítése valójában a legnagyobb igazságtalansághoz és irgalmatlansághoz vezet.

De olyanok is vannak, akik nem csak, hogy nem értik, de nem is ismerik az ir-

galmasságot! Ők inkább magukba zárják sebeiket, nem felejtnek, soha és senkinek nem bocsátanak meg, de nem is kérnek bocsánatot senkitől. Gondolkodásuk és kegyetlen magatartásuk arra vezethető vissza, hogy nem találkoztak Isten irgalmával vagy nem ismerték fel azt saját életükben.

Miként ismertethető meg az emberekkel Isten irgalmassága? A kereszt és a feltámadás hirdetésével. Mindkettő sajátos módon tárja fel előttünk az isteni irgalmasság titkát.

Jézus azért vállalja a halált, hogy az embereket megváltssa a bűntől, s ezáltal győzedelmeskedjen Isten irgalma. Másrészt a feltámadás által is megismerhető az irgalmasság. A keresztben szenvedő Megváltó úgy érzi, hogy az Atya is elhagyta, de a feltámadásában megtapasztalja az Atya irgalmát és szeretetét.

Az irgalom hirdetése

Urunk, Jézus Krisztus! Te vagy az irgalmasság kimeríthetetlen forrása minden ember számára. Te vagy Megváltónk és Üdvözítőnk!

Te monddad egykor: „Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak!” Taníts minket arra, hogy irgalmasok legyünk embertársainkkal, miként az Atya is irgalmas hozzánk! Tégy bennünket az irgalmasság evangéliumának hirdetőivé, hogy minden ember megismerje és megtapasztalja az irgalmas Isten szeretetét!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Húsvét 2. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 3. vasárnapja
ApCsel 4,32-35 1Jn 5,1-6 Jn 20,19-31	ApCsel 4,23-31 Jn 3,1-8	ApCsel 4,32-37 Jn 3,7-15	ApCsel 5,17-26 Jn 3,16-21	ApCsel 5,27-33 Jn 3,31-36	ApCsel 5,34-42 Jn 6,1-15	ApCsel 6,1-7 Jn 6,16-21	ApCsel 3,13-15.17-19 1Jn 2,1-5a Lk 24,35-48